

400 Boże potężny, który mieszkasz w niebie

wolno

1. Bo - że po - tęż - ny, któ - ry miesz - kasz w nie - bie, wi - dzę, jak wiel - kie
są Twe świę - te dzie - ła, a - le gdy - m zwró - cił o - czy swe na
Cie - bie, trwo - ga, żem grzesz - nik, du - szę mą prze - ję - ła.

1. Boże potężny, który mieszkasz w niebie,
widzę, jak wielkie są Twe święte dzieła,
ale gdym zwrócił oczy swe na Ciebie,
trwoga, żem grzesznik, duszę mą przejęła.
2. Serce me wszakże, żeś mym Ojcem, czuje,
boś mnie w Twym Synu wybrał sam przed wieki,
bo mnie troskliwie miłość Twa piastuje,
kryjąc pod skrzydłem czulej Twojej opieki.
3. Wiem, że upadłem, wiem też, że ja grzeszę,
żem niewinności mej jest pozbawiony,
wszakże z ufnością do Twojej łaski śpieszę,
bom o niej Słowem Twym jest upewniony.
4. Pójdę do Ciebie, tam mnie niebo czeka,
te ożywiają bowiem mnie nadzieje,
że Twym zbawieniem darzyć chcesz człowieka,
co szatę zasług Chrystusowych wdzieje.